השותפין פרק ראשון בבא בתרא ג.

עין משפט
נר מצוה

מסורת הש"ס

תורה אור השלם

גליון הש"ס

הגהות הב"ח

מוסף רש"י

רבינו גרשום

רבינו גרשום (המשך)

דאיצטנע מינך לישנא אחרינא אמרי לה סברוה מאי מחיצה פלוגתא (ה) דכתיב [1]ותהי מחצת העדה [א]וכיון דרצו בונין את הכותל בעל כורחן אלמא [2]היזק ראיה שמיה היזק (ב) אימא מאי מחיצה גודא [ט](דתנן) [ג]מחיצת הכרם שנפרצה אומר לו גדור נפרצה אומר לו גדור נתיאש הימנה ולא גדרה הרי זה קידש וחייב באחריותה וטעמא דרצו הא לא רצו אין מחייבין אותו אלמא היזק ראיה לאו שמיה היזק אי הכי בונין את הכותל בונין אותו מבעי ליה אלא מאי פלוגתא אי הכי שרצו לעשות מחיצה שרצו לחצות מבעי ליה כדאמרי אינשי תא נעביד פלוגתא ואי היזק ראיה שמיה היזק מאי איריא רצו אפי' לא רצו נמי א"ר אסי א"ר יוחנן משנתנו [ב]כשאין בה דין חלוקה והוא דרצו מאי קמ"ל (ג) דכי לית ביה דין חלוקה כי רצו פליגי תנינא [ג]אימתי בזמן שאין שניהם רוצים אבל בזמן ששניהם רוצים אפילו פחות מכאן חולקין אי מהתם הוה אמינא אפילו פחות מכאן במסיפס בעלמא קמ"ל הכא כותל וליתני הא ולא ליתני הך סיפא איצטריכא ליה [ד]ובחבי הקדש אע"פ ששניהם רוצים לא יחלוקו (ד) [ה](ל"א וכי רצו מאי הוי ליהדר ביה אמר רב אסי א"ר יוחנן בשקנו מידו כו' אדאשמעינן בשאין בה דין חלוקה והוא דרצו לישמעינן ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו אי אשמעינן ביש בה דין חלוקה ואע"ג דלא רצו הוה אמינא שאין בה דין חלוקה אפילו רצו נמי לא קמ"ל ומי מצית אמרת הכי והא קתני סיפא אימתי בזמן שאין שניהם רוצים אבל בזמן ששניהם רוצים יחלוקו מאי לאו אכותל לא אמסיפס בעלמא ליתני האי ולא ליתני האי סיפא אצטריכא ליה ובכתבי הקדש אע"פ ששניהם רוצים לא יחלוקו): במאי אוקימתא למתני' בשאין בה דין חלוקה אי בשאין בה דין חלוקה כי רצו מאי הוי נהדרו בהו א"ר אסי א"ר יוחנן [ו]שקנו מידן [ז]וכי קנו מידן מאי הוי קנין דברים בעלמא הוא [ח]בשקנו מידן ברוחות רב אשי אמר [ט]כגון שהלך זה בתוך שלו והחזיק וזה בתוך שלו והחזיק: מקום שנהגו לבנות כו': [י]גויל אבני דלא משפיא גזית אבני דמשפיא דכתיב [ב]כל אלה אבנים יקרות כמדות גזית [יא](וגו') כפיסין ארחי לביני ליבני אמר ליה רבה בריה דרבא לרב אשי ממאי דגויל אבני דלא משפיא נינהו והאי טפח יתירא למורשא דקרנתא דילמא פלגא דגזית הוא והאי טפח יתירא לביני אורבי הוא כדקאמרינן כפיסין ארחי לבינין ליבני והאי טפח יתירא לביני אורבי אמר ליה ולויטעמיך כפיסין ארחי מנלן אלא גמרא גמירי לה גויל נמי אבני דלא משפיא גמרא גמירי לה איכא דאמרי אמר ליה רב אחא בריה דרב אויא לרב אשי ממאי דהאי כפיסין ארחי נינהו והאי טפח יתירא לביני אורבי דילמא מאי כפיסין אבני דלא משפיין והאי טפח יתירא למורשא דקרנתא כדקאמרינן גויל אבני דלא משפיין גזית אבני דמשפיין והאי טפח יתירא למורשא דקרנתא אמר ליה ולויטעמיך גויל אבני דלא משפיין מנלן אלא גמרא גמירי לה הכא נמי גמרא גמירי לה אמר אביי שמע מינה כל ביני אורבי טפח הני מילי בטינא אבל בריכסא בעי טפי ואיכא דאמרי הני מילי בריכסא אבל בטינא לא בעי כולי האי למימרא דבגזית [ג] דכל ד' אמות גובה אי הוי פותיא חמשא קאי אי לא לא קאי והא אמה טרקסין דהואי גבוה תלתין אמהתא ולא הוה אלא פותיא אלא שית פושבי וקם כיון דאיכא טפח יתירא קאי ובמקדש שני מ"ט לא עבוד אמה טרקסין כי קאי בתלתין קאי טפי לא קאי ומנלן דהוה גבוה טפי דכתיב [ג]גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון רב ושמואל ואמרי לה ר' יוחנן ור"א חד אמר בבנין וחד אמר בשנים

טפי מליבנה משום (דביה) [דבינין] ארבי דלמא האי כפיסין דקתני מתני' אבנים דלא משפיין נינהו ולא מתוקנות כשאר ליבני. והאי טפח יתירא דמיתני למורשא דקרנתא שבולט מן הכותל הא מי לא קאמרת נמי הכי כלי: אמר אביי שיש מתני' דקתני בכפיסים זה נותן טפחיים וזה נותן טפחיים איכא למשמע מינה כל ביני ארבי טפח ליתן בלי פיר. והני מילי דמני בטפח בטינא שמנוסל מחול וסיד אבל בריכסא היינו טיט חצות שמנוסל בסים ועפר הואיל ואינו מדובק יפה כביי ודאי טפי בטפח: למימרא דכל כותל (ביני) [שבחוץ] מגדית גבוה ד' כגון זה שהיא להזיק ראיה שאין צריך להגבידו אלא ד' אמות בתחן כותל חצר שנפל וכו' והוא מאבני גזית שהם ה' טפחים וקס"ל מתני' דאי פותיא ה' טפחים הוה כותל רבבוה ד' אמות מצי לאי הכותל אבל אי גבוה טפי מד' לא קאי בה: טפחים והוה אמה טרקסין. הכותל שהיה מפסיק בין ההיכל לקדש הקדשים קרי ליה אמה טרקסין דעמוד הכותל הוי אמה בה ה' טפחים ואי קשיא אמאי מקשה מגזית טפי מגויל וכפיסין ולויבני תריץ משום דבעי לאקשויי ליה מאמה טרקסין (דבינין) [דבנן] מאבני גזית ומקדש ראשון היה גבוה לי' והוא אמה טרקסין לא הוה פותיה אלא י' פושבי אפי' קם ההוא כותל והיכי אמרת עד ד' אמות בגובה קאי כותל דעזרה ה' טפחים ותו לא שאני התם הואיל ואיכא טפח יתירא על ה' טפחים מצי קאי עד גובה ל': במקדש שני מאי טעמא לא עביד אמה טרקסין. אלא פרוכה כדתנן בפ' הוציאו לו (יומא נא.) שתי פרוכות היו שם וביניהם אמה וכו': אתלתין קאי. כלומר מקדש ראשון שהיה גבוה ל' אמה בעבוי אמה מצי קאי טפי לא קאי ותו אמר בבנין שהיה גבוה יותר מן הראשון:

מ"א קא משמע לן בשאין בה דין חלוקה. תע"ג דקא משמע לן דשמיה כותל ה"פ מאי קמ"ל במאי לפיירי בזמן שהן לישמעינן כשים בה דין חלוקה [תע"ג דלא רלו] (כשהלכו) פלגי מימיה הא קמ"ל דאפילו כאין בה דין חלוקה לחיכא למימר על מנת לעשות גודא לא ליתיבנאי כדפירש לעיל: **כי רצו מאי הוי ניהדרי בהו.** למ"ד מחיצה גודא לא פריך לחיכא למימר דקנו ושיעבדו נכסיהן לבנין הכותל אלא למ"ד פלוגתא לא מצי קנין דקנין דברים בעלמא הוא ללא מסיק מדעתיה שקנו כרוחות:

קנין דברים בעלמא הוא. בפרק השוכר את הפועלים (ב"מ דף נד.) דתנן ממנה ב"ד לחיות אחים ומוכי לה מינה מידו התם נמי ליתי קנין כשומל דברים הוא (אין זה) (איהו) קנין הוא עיקר בגון זה שהלוה או מכירה או שום דבר שמיאה לי' התפץ שנותן למקבל יקונין מידי על כך אבל הכא שאם אומר לחבירו נשול קנין שנשלוק בגון זה קנין דברים בעלמא הוא דלא נבהר על מה נשול קנין ואמרי לחדדי בהו: שקנו מידן ברוחות. דזה הקנה לזה אותו חלק שבצד רוח מזרח וזה לזה חלק שבצד רוח מערב והיינו קנין גמור הואיל והובירו על מה קנו: רב אשי אימר מש"ה לא מצי למיהדר בהו הואיל דקני אע"ג דלית בה דין חלוקה בגון שהלך זה לאחר קנין להחזיק בחלקו דעל גדר ופרץ כל שהוא ודאי בתר הכי לא מצי למיהדר: **אי"בקא** גויל. אבנים שנחצבו מן ההר דעדיין אין משופין והם ד' טפחים: גזית. אבנים משופין והן של ה' טפחים. כפיסין ארחי חצי לבינה לבינה שלימה היא ג' טפחים. מקום שנהגו לבנות בגויל דמן ד' טפחים זה נותן ג' טפח מלחקו בקרקע וזה ב' טפח. בגזית של חמש טפחים זה נותן טפחיים ומחצה בקרקע וזה נותן טפחיים ומחצה. כפיסין שהן טפח ומחצה זה נותן טפחיים וזה נותן טפחיים לפי שכשיתן זה כפיס אחד משפח ומחצה וזה כפיס אחד משפח ומחצה ד"ה היינו ג' טפחים עדיין צריך טינא ביני אורבי לפי שכשבנייתין כפיס מכאן וכפיס מכאן (ו) דאמצע כשיעור טפח של סיד בדי שיהיו מרובקות בטינא יפה והיינו ב' טפחים הן הקרקע לכל אחד: לבינים. כותל של לבינים לא היו אלא ג' טפחים שאין מניחין לבינה לבינה כגבי לבינה אלא זו על גב זו: דלא משפיין. שאין משופות ופסולות הן: ארחי. חצי לבינה: לבינים ליבני. הכי קרי להו בלשון [המדן]. (האי) ממאי דהאי טפח יתירא דמיתני' מתני בגויל טפי משום דצריך הוא טפח למורשי דקרנא הן הכותל טפי מכותל של גזית משום דגזית משפיא וגויל לא משפיא דילמא האי גויל לאו כר' טפחים הוי כי אם פלגא דגזית והיינו ב' טפחים ומחצה ובשה"ר צריך ליתן לכל הד' הוי ג' טפחים הן הקרקע משום דהאי יהיב גויל מב' טפחים ומחצה (וכן) אידך דכי (טפי) טפח דמיתר מתני' (בגויל) על אבני גזית משום טינא שמניחין ביני אורבי כדאמרי כפיסין ארחי כולי ממאי דהני כפיסין דקתני מתני' ארחי נינהו דהיינו חצי לבינה והאי טפח יתירא דמיתנר בכפיסין

ב א ב ג מיי' פ"ג מהל' שכנים הל' יד סמג עשין צב טוש"ע ח"מ סי' קנו סעיף ה: ד ה ו מיי' שם הל' י טוש"ע שם סעיף ב:

א) [ל"ל ב' ותהי]. ב) [ל"ל ג. ד) [נסמ"ג. ג) [נקמן ל"ה. ד) [נסמ"ג. ה) ס"א כ"י פיט. ו) [כ"מ עי. ז) [ל"ל מגרדות במגרה וכן הבי' בפירוש ערוך ערך ס"ן. ח) [קדושין כו.]. ט) כ"מ: מוקה. י) [נקמן ה.]. ל) [עי' תוי"ט רים פ"ה דיומא ד"ה לעין שהי דגרס ה' תמות יכתוב ושתלוק בין ה' לתמה ע"כ]. מ) ס"ת ותיקן מהכ"ם ולפי גירסתו ל"ל בפלגו דגזית. שלמעיני הוא בי' מהכ"ם. נ) [ע"ש תוס' תוענית נד: ד"ה אמר מ"ע].

ו ותהי מחצת העדה מן העצן שלש מאות אלף ושלשים אלף ושבעת אלפים וחמש מאות: במדבר לא כג
2 כל אלה אבנים יקרה כמדת גזית מגרדות במגרה מביה ומחוץ ומסמד עד הטפחות ומחוץ עד החצר הגדולה: מ"ב ג ו ט
3 גדול יהיה כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון אמר י צבאות ובמקום הזה אתן שלום נאם י צבאות:
חגי ב ט

גבורא בגון שהלך זה. עי' נמוקות רשב"ם סי' אלף רכ"ו ע"ש:

ה) נב' בדפוסים ישני הגהה (ב) שם ואימא מאי מחיצה גודא כו' ומחיצת הכרם שנפרצה אומר כו' נגיד מגרדות ונפרצה: (ג) שם מאי קמ"ל (ד"ל דכי לית ביה דין חלוקה) תוס' ע"ב ד"ה כי: מוס' כשאין בה דין חלוקה: (ד) שם לא יחלוקו וכו' לפי מאי קמ"ל כי ליתיה כלל וכי נמקנו מידן כי לישנא אחרינא מדאשמעינן כשאין בה דין חלוקה: (ה) שם למימרא דגזית כמי כל"ל ותוס' ד' נמקנו: (ו) ר"ל ד"ה קנין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (ז) ר"ל נמקנו שהיו הולכין ד' ד' ממקנו: (ח) ר"ל ד"ה קנין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (ט) ר"ל נמקנו שהיו הולכין ד' ד' ממקנו: (י) ר"ל ד"ה גויל וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (יא) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (יב) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (יג) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (יד) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (טו) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (טז) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (יז) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (יח) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (יט) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (כ) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (כא) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (כב) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (כג) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (כד) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (כה) ר"ל ד"ה כפיסין וכו' ולי נראה במכר לו במתנה: (כו) **כל ד' אמות גובה אי הוי פותיא חמשא קאי אי לא לא קאי. כדתנן** במתני' בגזית זה נותן טפחיים ומחצה וזה נותן טפחיים ומחצה וקתני סיפא [ו]מחיינן תותן לבנותו עד ד' אמות ולפי חשבון זה לבוזה אמה צריך ר' טפחים רוחב: **ומא אמה טרקסין.** דבניין שלמה בגזית הוה דכתיב אבני גזית (מלכים ו ז) וכתיב שלשים אמה קומתה ואין עוזיו אלא אמה להבדיל בין ההיכל לקדשי הקדשים: **דאיכא טפח יתירא.** ומשום הכי טפח פותיא מצי לאגבוה טובא ואין צריך לומר לכל מרבע אמות ה' טפחים רוחב: **כגון.** שהיה גובהו (ו) [ו]אמה אמות כדתנן בפרק ד' מדות (פרק ד מ"ו): **בשנים**

ז) [תוי' ל"ל דאתיא לגי' ראשונה דגרס שני מימיה]: ח) [נקמה ל"ל נתן לחומי משום דסיפא משום סיפא דסיפא ומתוך מתני' דקתני בכפיסים זה נותן טפחיים וזה נותן טפחיים לפי שכשבנייתין כפיס מכאן וכפיס מכאן דאמצע כשיעור טפח של סיד בדי שיהיו מרובקות בטינא יפה והיינו ב' טפחים הן הקרקע לכל אחד: לבינים. כותל של לבינים לא היו אלא ג' טפחים שאין מניחין לבינה לבינה כגבי לבינה אלא זו על גב זו: דלא משפיין. שאין משופות ופסולות הן: ארחי. חצי לבינה: לבינים ליבני. הכי קרי להו בלשון [המדן]. (האי) ממאי דהאי טפח יתירא דמיתני' מתני בגויל טפי משום דצריך הוא טפח למורשי דקרנא הן הכותל טפי מכותל של גזית משום דגזית משפיא וגויל לא משפיא דילמא האי גויל לאו כר' טפחים הוי כי אם פלגא דגזית והיינו ב' טפחים ומחצה ובשה"ר צריך ליתן לכל הד' הוי ג' טפחים הן הקרקע משום דהאי יהיב גויל מב' טפחים ומחצה (וכן) אידך דכי (טפי) טפח דמיתר מתני' (בגויל) על אבני גזית משום טינא שמניחין ביני אורבי כדאמרי כפיסין ארחי כולי ממאי דהני כפיסין דקתני מתני' ארחי נינהו דהיינו חצי לבינה והאי טפח יתירא דמיתנר בכפיסין

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com